

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1908-1914 :
Ep. L 45 - 39**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

[Marstrand 10. 9. 1909.]

Kära min vän!

Tack för breven. Gentulerar till varmlüningarnas förtjusning, det bidrar ju gott för kommukenheten. Det var intressant att på hören något från de två Bonväverna. Idag har jag skrivit till arkitekten och frågat vad han kan göra för att driva på bygget, så att jag kan flytta in före jul. Naturligtvis vore det bättre att få vara i ro i Falun i vinter, än att vara en tid på ellärbacken och en tid där. Jag skulle gärna vilja fara till Falun om genast, men jag måste för att underhandla med byggmästarna om att de ständade sig, men jag vet inte riktigt om jag kan utträtta något där och då drar jag mig ju för att göra den långa resan för ingenting, som du nog kan tänka. Jag får höra vad Samu svarar. På ett eller annat sätt, måste jag också skaffa pengar. Om jag vore säker om kolpriserna, skulle jag försöka att på ett lån, annars skulle jag utom betänka utbjuda min bergblagsaktie till salu. Det tycks som om människor nu åter skulle vilja köpa aktier. Men det är kanske bättre att på låna, tills jag ser hur det går med priset. Jag skall höra efter i Östra Länsvikens ^{spår} en början. Sammarens har varit dyrt, därför att jag har haft mycket arbetsfolk i trädgården och vid bygget på ellärbacken (jag har haft bortåt fyrtio kronor att betala om dagen), men annars har inte själva hushållet varit så särskildt dyrt, därför att det är billigt att skaffa mat, mjölk o. s. v. Det har nog varit billigare än att underhålla skolgården på något annat ställe eller t. o. m. på Tiskvägen. Det är alldeles näkört, det är verkligen en god och härlig gårdman på ellärbacken och trädgården ser lovande ut, så att med tiden tror jag, att jag skall kunna förtjäna så mycket som behövs till stället underhåll. De stora utgifterna som jag nu har haft för att skaffa allt möjligt husgeråd, kommer ju inte tillbaka.

Det skall resas en byst över Fryxell, som du vet uppe

med Linné Byrka och invigningshögtidligheterna skulle bli i
Öktholm och jag har blivit anbedd, att om inte själva hölla in-
vigningsstalet, så åtminstone förpatta det. De ha ju ett inga
litterära krafter i Tryktsalen, så att jag kan särskild
undandraga mig, men jag måste väl ha litet material
att gå efter. Jag har Minne historias historia i Falun, men
jag vet inte var. Mamma läste den och sedan såg jag den
aldrig. Gerda skulle kunna söka den i mammas rum. Ville
du annars kunna ihåg, att ha den med dig, då du kommer,
Det blir i så fall att köpa den på bokhandeln,

De små förargligheterna med petitionerna fortsatta. I går läste
jag en mycket humoristisk beskrivning på hur det tillgick, då
jag och andra petitionärer sökte förtröda hos kungen och inte
blevo insläppta. Mig gräddar inget personligen på, bara tid-
ningarna. På det hela taget tror jag inte, att vi böra ångra
att ha varit med om detta. Vi gjorde det bästa, därför att man
bede oss, att det gällde att så snart som möjligt på ett sätt på nöden
bland arbetarna. I framtiden kunna vi kvinnor säkerligen
att på huden av att vi framträdde, medan regeringens dröjsmål kom-
mer att bli mycket blundrat och kunna att förfall oförklarligt.
Arbetsgivarna kunna inte heller att på mycket hade av sin önskan
att lösa arbetarna svälta så länge som möjligt. Nog kunde de på
ett bättre sätt övertyga arbetarna, om de ville. Arbetsledningen har
nog förlorat mycket i prestige, men arbetarna som ständt ha
tillnämmit sig en stor respekt och om de äro besegrade nu, så
ha de gjort sig mycket respektvärda, fruktade. Och en gång, då de
ha nog stor fruktade, kunna de nog att tvunga oss alla att
lyda deras vilja.

Tänk att det just skulle vara den prästgård, som brann. Det var
tråkigt just i år, då du har mindre inkomster.

Väret är bättre nu här, men faktiskt och köld ha nog gjort, att jag inte
haft så stor nytta av badningen under de första dagerna.

(Om är jag inte ostörd mer!) Om en hjärtan där kommer jag att
kunna mig om en bebrisd känga. Detta har varit en mycket för
lång skilsmessa. Men sedan är jag här för längliga tider och de med
vi ska på det här - Irid Helena